

Έφυγε η Μαρία Κουμάτου

Submitted by user-2 on Παρ, 06/01/2017 - 12:40

- [Ιδιωτική Εκπαίδευση](#) [1]

Την Τετάρτη 4 Ιανουαρίου 2017

έφυγε από κοντά μας η αγαπημένη μας συντρόφισσα και συναδέλφισσα Μαρία Ανταχοπούλου-Κουμάτου. Το Διοικητικό Συμβούλιο και τα μέλη του Συλλόγου Εργαζομένων στην Ιδιωτική Εκπαίδευση Ν. Αττικής «Ο ΒΥΡΩΝ», εκφράζουν τα θερμά τους συλληπήρια στο γιο της, στους συγγενείς και οικείους της. Η Μαρία γεννήθηκε το 1923 στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου και κατόπιν έζησε έως τα 12 της έτη στο Κάιρο της Αιγύπτου. Αργότερα εγκαταστάθηκε με την οικογένειά της στην Αθήνα. Με τον αδερφό της οργανώθηκαν στην ΟΚΝΕ κι έπειτα δραστηριοποιήθηκε μέσα από τις γραμμές της ΕΠΟΝ, την περίοδο της ΕΑΜικής Αντίστασης. Κράτησε αλύγιστη στάση το καλοκαίρι του 1944, όταν τη συνέλαβε η Ειδική Ασφάλεια και τη μετέφερε λίγες μέρες αργότερα στις φυλακές Χατζηκώστα, όπου έμεινε μέχρι την Απελευθέρωση της Αθήνας τον Οκτώβρη του 1944. Πήρε μέρος στην ηρωική μάχη του Δεκέμβρη του 1944, ενάντια στις στρατιωτικές δυνάμεις των Άγγλων ιμπεριαλιστών και των ντόπιων συνεργατών τους. Παντρεύτηκε εκείνες τις ημέρες τον Νίκο Κουμάτο και με την υποχώρηση των ΕΑΜικών δυνάμεων τον Ιανουάριο του 1945, κατέφυγε στην Καρδίτσα. Επέστρεψε στις 2 Μάρτη 1945 στην Αθήνα κι εργάστηκε στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης ως καθηγήτρια Αγγλικών.

Η μαχητική της δράση συνεχίστηκε την περίοδο της στρατιωτικής δικτατορίας το 1967-1974, όπου αποτέλεσε πρότυπο αγωνίστριας και καθηγήτριας. Στο φροντιστήριο που δούλεψε εκείνη την περίοδο στην περιοχή του Ζωγράφου, η Ασφάλεια πραγματοποίησε έλεγχο για να εξετάσει τα «κοινωνικά φρονήματα» των εργαζομένων. Όταν διαπίστωσαν ότι εκεί δούλεψε η Μαρία, ζήτησαν από την εργοδότη να την απολύσει χωρίς να της εξηγήσει το λόγο. Ωστόσο, αν και την απέλυσε, αναγκάστηκε λίγες μέρες μετά να την επαναπροσλάβει γιατί οι μαθητές της ζητούσαν τη δασκάλα τους πίσω για να τους κάνει μάθημα.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Πανελληνίου Συλλόγου Καθηγητών Ξένων Γλωσσών Φροντιστηρίων και Σχολών Ελλάδας «Ο ΒΥΡΩΝ», το 1975. Δίνοντας μάχες με την εργοδοσία, έπαιξε πρωτοπόρο ρόλο στην κατοχύρωση δικαιωμάτων και στην απόσπαση θεσμικών κατακτήσεων προς όφελος των εργαζομένων στον κλάδο. Η συμβολή της υπήρξε καθοριστική για την κατάκτηση και διαμόρφωση Συλλογικής Σύμβασης στα φροντιστήρια Ξένων Γλωσσών. Οι συναδέλφισσες και οι συνάδελφοι, αναγνωρίζοντας τη δράση της, την ανέδειξαν σε Πρόεδρο του σωματείου του «ΒΥΡΩΝΑ», θέση στην οποία παρέμεινε για χρόνια. Παράλληλα, έδωσε μάχες μέσα από τις γραμμές της Ομοσπονδίας των Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών, καθώς αποτέλεσε μέλος του ΔΣ της ΟΙΕΛΕ. Αν και τα χρόνια περνούσαν, η Μαρία πάντα νέα και ακούραστη, παρακολουθούσε τις εξελίξεις και δεν έλειπε από κανένα αγώνα. Σε κάθε συνέλευση του Συλλόγου μας, έδινε το παρόν και βοηθούσε με την πείρα της τους συναδέλφους. Ως Επίτιμος Πρόεδρος αργότερα του Συλλόγου, συνέβαλε στη συζήτηση για την ανάγκη μετατροπής του «ΒΥΡΩΝΑ» σε κλαδικό σωματείο, με βάση τις εξελίξεις και τη νέα κατάσταση που είχε αρχίσει να διαμορφώνεται στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αναγνωρίζοντας την ανάγκη οργάνωσης και

δράσης των εργαζομένων σε ταξική κατεύθυνση, πρωτοστάτησε στη συσπείρωση του σωματείου μας στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα και στη υιοθέτηση του πλαισίου πάλης του ΠΑΜΕ.

Στις 21 Φεβρουαρίου 2016, σε συνέλευση που πραγματοποίησε το σωματείο, απονεμήθηκε τιμητική πλακέτα στην αγαπημένη μας Μαρία, ως ελάχιστη αναγνώριση της προσφοράς της στον κλάδο μας και της συνολικής αγωνιστικής της δράσης. Μέχρι το τέλος της ζωής της αποτελούσε φωτεινό παράδειγμα και πρωτοπόρο μέλος του ΚΚΕ. Η δράση της αποτελεί, για όλα τα μέλη του σωματείου μας, παρακαταθήκη. Το παράδειγμά της θα εμπνέει τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές της, φωτίζοντας με τόλμη και αποφασιστικότητα τους νέους αγώνες που θα έρθουν.

Η κηδεία της θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 7 Γενάρη στις 10:15 π.μ. στο νεκροταφείο Ζωγράφου, Ηρώων Πολυτεχνείου 1Α, Ζωγράφος – Πλατεία Αγίου Νικολάου.